

## HERDENKING TWINTIGJARIG BESTAAN VAN DE

# H.A.F.



Op Zaterdag 19 Januari 1952 was het 's avonds tegen acht uur in de grote bovenzaal van „Den Hout” in Den Haag een gezellige drukte. Bijna 200 personen hadden er een plaatsje gevonden en zaten in spanning wat de grote cabaret-revue van Emile Brumsteede en Jaap Zaatman wel zou brengen. In een keurig verzorgd programma konden we lezen, dat de cabaret-revue „MENS, DURF TE KNIPPEN” uit niet minder dan 15 nummers bestond, dat niet minder dan 16 Haffers er aan medewerkten, dat alle teksten geschreven waren en alle muziek gecomponeerd was door Brumsteede en Zaatman zelf, dat alle costuums vervaardigd waren in eigen ateliers(!), terwijl we ook wisten dat dit geheel tot stand gekomen was in slechts enkele weken tijds. En dit alles ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van de HAF! Aan deze feestavond was een diner voorafgegaan, waar 45 personen bij aanzaten en waar de penningmeester van de HAF, de heer C. A. N. Candel wegens zijn grote verdiensten benoemd werd tot erelid.

In zijn openingstoespraak heette de Voorzitter, de heer H. J. van Geest, allereerst de vele gasten van zusterverenigingen (uit Den Haag, Leiden, Utrecht, Amsterdam en Rotterdam) hartelijk welkom en bedankte de Haagse, Leidse en Rotterdamse Smalfilmliga's, de U.S.A., „Tri-borgh”, „De Kern”, „De Smalle Band” en de „Groninger Smalfilmers” voor hun bloemstukken, geschenken en telegrammen. Na een gloedvolle speech, waarin hij o.a. memoreerde hoe de club, na oorspronkelijk het accent te hebben gelegd op de techniek van het filmen, thans steeds meer de nadruk legt op de artistieke zijde van de filmhobby, sprak de Voorzitter de wens uit dat wij ons zouden amuseren.

En toen begon het! De spot-lights, bediend door Bob Mac Gillavry, flit-

Een kijkje aan het H.A.F.-diner. Midden: Het deed goed delachende gezichten van o.a. de filmvrienden Brusse en Hakvoort te zien, en in de verte dat van Dr. Pauw uit Utrecht. Onder: Hier iets meer peinzend, o.m. Goosen, voorzitter, Van Geest, penningmeester en erelid Candel, onze oud-voorzitter Mol, en achter hen o.a. de heren Köther, Bulte, Eygenstein en De Jong.



sten aan, Zaatman en Knies gaven een daverende vierhandige introductie op de piano en toen, ja toen voelden we meteen dat we iets bijzonders te zien zouden krijgen.

Voor ik nu verder ga moet ik echter eerst de clementie inroepen van U, Mijnheer de Redacteur en van U geachte lezer of lezeres. Want wat hierna volgde laat zich moeilijk beschrijven. Zoiets moet U zelf zien en horen! 16 Amateurs presteerden het om in hoog tempo, zonder een enkele hapering, in twee uur tijds een cabaret-revue over het voetlicht te brengen, die beschaafd, geestig, oer-komisch, kortom 100% was! Ik zou dit niet durven neerschrijven, wanneer de vele gasten van andere clubs, er niet eender over dachten en zich in de loop van de avond enthousiast uitlieten over het vertoonde.

Het is uiteraard niet mogelijk om de 15 scènes afzonderlijk te bespreken. De vrolijkheid in de zaal bereikte al direct een hoogtepunt toen we getuige waren van „een interieuropname”, waarbij het ene echtpaar naar een avond van de HAF

en het andere naar een avond van de HSL wenste te gaan. Gelukkig dat Giling zich zo goed wist te beheersen! Gevoelig was het liedje van Brumsteede: „Ook een illusie doet leven”, waarin hij de kleine man bezong, die zich „groot” waant, resp. in het bad, op de fiets met het Maandagochtendblad en in de filmzaal.

Even later ging het groene oog van Mac Gillavry's opname-apparaat volledig dicht, want de zaal brulde! Op het toneel zaten Kroemer, Giling en Brumsteede als dames gekleed (en hoe!) en gaven een kniplesje onder het motto: „Mens, durf te knippen!”. Zij waren gewapend met schaar en filmrol en bespraken en bezongen in een parodie op de radiolessen van Mevr. Ida de Leeuw van Rees, de geheimen van het knippen. Kostelijk!

Na de pauze volgde het optreden van de HAF-AI-GIRLS, (de dames Brumsteede, v.d. Kamer, Mac Gillavry, Molier en Zaatman), die in een geestig liedje bezongen, dat nog te weinig

1. Prof. Milius en zijn sprekende „Blauwbilgorgel”; 2. De H.A.F.-girls; 3. De fuut uit „Terug naar de natuur”; 4. Willem (2 maal) en Louis; 5. De H.A.F.-„girls”; 6. Uit „Een illusie doet leven”; 7. De lustrum-feestcommissie; 8. De fantomen-finale; 9. De Ida de Leeuw van Rezen; 10. Interview in de studio; 11. De filmsinezen. Foto's van P. v. d. Ham, W. Goosen en K. v. Rijsinge.



gebruik werd gemaakt van de talenten van de HAF-dames. Toen ging het gordijn dicht, doch daar het applaus niet ophield, ging het even later weer open. Edoch, de 5 dames waren veranderd in 4 balletdanseressen uit de bekende Australische film. Een prachtige vondst, die hogelijk gewaardeerd werd.

Toen kwam Brumsteede met zijn sprekende pop Blauwbilgorgel. Na een geestige dialoog viel de Gorgel in slaap en zong Brumsteede met een meesterlijke voordracht een gevoelig liedje: „Blauwbilgorgel slaap”. Over de gelijknamige film zullen we voorlopig wel geen kwaad woord meer durven zeggen.

Aan alle dingen komt een eind en dus ook aan deze cabaret-revue. In de finale traden enkele hoofdpersonen naar voren uit de bekende HAF-films, o.a. de hoofdrolspeler uit „Vreemde Ontmoeting”, de Parisienne uit „Paris, joli souvenir” en

het slachtoffer uit „Obsessie”, regelmatig onderbroken en tenslotte afgesloten met: Ja bij de HAF, HAF, HAF is alles mogelijk,

Dat is bij iedere amateur bekend.

Elke filmer zal het U vertellen,

„Pas in de HAF ben je in je element”.

En wij draaien en wij zwaaien met de camera,

Iedere avond op de club is weer een feest.

Ja bij de HAF, HAF, HAF is alles

mogelijk,

Dat is al 20 lange jaren zo geweest.

Zo kwam om elf uur het einde van deze wel zeer bijzonder geslaagde opvoering onder de meesterlijke leiding van Jaap Zaatman.

We gingen echter nog niet naar huis, daar de vrolijke tonen van „The red cock stars” van de Haagse Brandweer en de feestelijke stemming er voor zorgden, dat het voor velen erg laat werd. A.v.d.D.